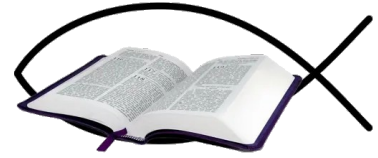

Feilbare profetie en de Bijbel

Feilbare profetie, gave van genezing, tongentaal en de Bijbel

Alle rechten ©2024, R. Brinkman, <https://www.bijbelstudie.info>

Een van de leringen binnen de charismatische beweging is dat er sprake is van ‘feilbare profetie’. Dat wil zeggen dat er profetie uitgesproken wordt die niet zal plaatsvinden, profetie die *fouten* bevat en daarom *onjuist* is.

Het opmerkelijke is, dat dit niet alleen lang geleden al een geaccepteerd verschijnsel is geworden in de evangelische en charismatische beweging maar ook verdedigd wordt als “Bijbels”.

Deze “profetische woorden” worden uitgesproken door mensen waarvan wordt gesteld dat zij de ‘gave van profetie’ hebben en tóch, ondanks dat zij zeggen: “Zo spreekt de Heer”, woorden uitspreken die niet vervuld worden. Kan dat, Bijbels gezien?

Cessationisten en continuationisten

In Evangelische kringen heb je twee ‘soorten’ gelovigen op dit gebied. Zij die menen dat alle gaven er nog zijn en zij die menen dat de gaven hebben afgedaan.

Cessationist

Een *cessationist* is iemand die gelooft dat de bovennatuurlijke gaven zoals we die kennen in de Bijbel, waaronder genezing, tongen en profetie, aan het einde van de eerste eeuw ophielden met de dood van de laatste apostel.

Continuationist

De *continuationist* (charismatisch) is iemand die gelooft dat deze gaven door de geschiedenis heen zijn blijven bestaan en dat de kerk er vandaag de dag naar zou moeten streven.

Bekende theologen en Bijbelleraren als Craig Keener, Sam Storms, John Piper, Jack Deere en C.J. Mahaney, om er maar een paar te noemen, zijn continuationisten. Maar de twee die er meer dan wie dan ook uitspringen zijn Wayne A. Grudem en J.P. Moreland.

Ik ga in dit artikel in het bijzonder in op een aantal opvattingen van onder andere Wayne A. Grudem. Hij is niet alleen charismatisch theoloog, hij is ook calvinistisch. Net als bijvoorbeeld [John Piper](#). Een *charismatische calvinist* is overigens zo’n beetje het beste voorbeeld van een contradictio in terminis!

Profetische gaven

In een kort artikel schreef Grudem hoe hij profetie definieert:

“Een onderzoek van het nieuw-testamentische onderwijs over deze gave toont dat het *niet* als *voorspellen van de toekomst* of het *uitspreken van een woord van de Here* of krachtige prediking moet worden gezien maar als iemand zeggen dat *God spontaan iets in onze gedachten heeft gebracht*” (“Why Christians can still prophesy”, Wayne A. Grudem, 16/9/1988, [PDF](#))

Deze vage *herdefinitie* van profetie geeft ruimte voor (de theologie van) “feilbare profetie” en doet af aan wat de Bijbel leert.

Kenmerken van profeten zijn immers dat ze namens God iets zeggen over verleden, heden én toekomst. Profetie is een boodschap van God die door een mens wordt doorgegeven, onder de directe leiding en inspiratie van de heilige Geest.

“Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken.” (2 Petr. 1:20-21)

Het is daarom, op grond van dit schriftgedeelte alleen al, *onmogelijk* dat profetie ‘feilbaar’ zou zijn. Immers, God’s Woord is *onfeilbaar*! Zodra wij profetie gaan herdefiniëren als “iets dat in onze gedachten is gebracht” lopen we een groot risico een (theologisch) huis te bouwen op drijfzand.

Het begrip profetie wordt daarmee theologisch gezien uitgehold maar de gemiddelde evangelisch-charismatische kerkganger zal dit niet weten of doorzien; die zal menen ‘woorden van de Here’ te horen wanneer een dergelijke ‘feilbare profetie’ wordt uitgesproken.

“Hoewel ik veel van de Bijbelse en theologische argumenten van het cessationisme overtuigend vind, zou ik als eerste toegeven dat de belangrijkste reden dat ik een cessationist blijf, is omdat ik nooit wonderen, tekenen of wonderen heb meegemaakt en ik nooit een legitieme profeet heb gezien of gehoord. Als iemand mij zou vragen of ik geloof dat God nog steeds spreekt door profeten en de gave van genezing geeft, zou ik mijn voorlopige cessationistische overtuigingen bekennen. Ik heb nog nooit een profeet of goddelijke genezer gezien of gehoord, maar dit betekent niet dat God vandaag de dag niet op zo'n manier werkt of kán werken.” ([C. Michael Patton, ThM, DTS](#)).

Patton, die als theoloog, auteur, spreker en blogger al meer dan 20 jaar ‘in het veld’ werkt en tevens aan een *charismatische theologie-opleiding* studeerde, constateert óndanks dat hij geen absoluut tegenstander is van de gedachte dat God nog steeds de gaven van genezing en profetie zou kunnen geven in deze tijd: ze zijn er niet. Ze zijn niet werkzaam in deze tijd. Niet dat hij het niet wil. Integendeel. Zijn wens is zelfs dat de charismatische gaven juist wél werkzaam zouden zijn.

Zelf heb ik dit ook zo ervaren. Al ruim 40+ jaar ben ik evangelisch christen. Ik heb talloze samenkomsten bijgewoond. Tientallen “woorden van de Here” gehoord, uitgesproken door mensen die “de gave van profetie” zouden hebben.

Sommige heb ik zelfs op schrift uitgereikt gekregen na de diensten en jarenlang bewaard. Géén van die woorden “van de Heer” zijn uitgekomen. Soms zelfs.. precies het tegenovergestelde.

Ik herhaal het nogmaals. Geen énkele profetie is uitgekomen! Nadat ik ze jaren heb bewaard heb ik ze uiteindelijk maar weggegooid.

Oorspronkelijk was ook ik er van overtuigd dat gaven als profetie, genezing en tongen nog steeds beschikbaar zouden zijn voor de gelovigen. Maar gaandeweg moest ik dezelfde conclusie trekken als Patton en vele anderen; wat ons tegenwoordig als ‘gaven’ gepresenteerd wordt, zijn geen gaven in de Bijbelse zin. Voor mij was deze ontdekking één van de redenen om de charismatische beweging de rug toe te keren.

Gave van genezing

Tallose wonderen en tekenen worden *geclaimd*. Door predikers en sprekers die ‘de gave van genezing’ zeggen te hebben. Genezing van doofheid, blindheid, kanker, multiple sclerose, en vele andere ernstige ziekten en aandoeningen.

De praktijk leert dat er nog *nooit* iemand daadwerkelijk van bijvoorbeeld MS is genezen, integendeel (helaas). Ook bekende mensen die in eerste instantie genezen léken te zijn bleken later toch niet(!) genezen te zijn. Persoonlijk ken ik mensen waarover “genezing van kanker” was uitgesproken die er aan zijn overleden..

Tom de Wal, Frontrunners (YouTube) – Genezing van ‘metalen platen in het lichaam’

Diabetes

Volksziekte nummer één, diabetes, daarentegen wordt *niet* genezen door de gebedsgenezers. Bij diabetes type 2 reageert het lichaam niet meer goed op insuline of maakt de alvleesklier te weinig insuline aan. Dat is het hormoon dat de bloedsuikerspiegel regelt. Gebedsgenezers willen er vaak al niet eens voorbede voor doen omdat ze wéten dat het niet genezen wordt.

Ik vraag mij dan af: hoe is het mogelijk dat “blinden weer zien, stommen weer spreken”, dat er mensen genezen zouden worden van kanker, “metalen platen [spontaan oplossen in het lichaam](#)” maar.. een niet goed functionerende alvleesklier (oorzaak diabetes) níet genezen kan worden? De reden is eenvoudig: men weet dondersgoed dat als je tegen een diabetespatiënt zegt dat deze genezen is --en die zijn insuline “in geloof” laat staan-- dit héél snel verkeerd afloopt!

Bij kritisch onderzoek [blijft er feitelijk niets over van de genezingsclaims](#). En dan heb ik het niet over de wilde en onbewezen verhalen over “metalen platen die uit benen verdwijnen” of de [kunstjes](#) op het gebied van “aangroeiende benen” of “doven die weer kunnen horen en blinden die weer kunnen zien”.

Genezen van Genezingsbedieningen

“Hoe is het in hemelsnaam mogelijk dat een liefdevolle Vader, na talloze gebeden en bezoeken aan genezingsdiensten, een vrouw toch weduwe maakt en haar kinderen wees en de kanker laat zegevieren? Maar tegelijkertijd er wel voor kiest om, op steenworp afstand van een hospice, een oudere vrouw te bevrijden van klamme handen en iemand anders van reuma in de weke delen? [...] wie is nu beter af? Een vader van 42 voor wie, na een lange lijdensweg, het beste inderdaad is gekomen of die oude vrouw die, weliswaar zonder zweethanden, als pelgrim nog een heel stuk steile berg moet afleggen in de winter van haar leven?” ([Kees Postma, CVandaag](#))

Charismatische website Revive schrijft echter met grote regelmaat dingen als: “In de vele genezingscampagnes die Frontrunners door het hele jaar organiseert, zien zij keer op keer hoe mensen bovennatuurlijke genezing ontvangen van allerlei ziektes en aandoeningen: Mensen stappen uit rolstoelen, dove oren gaan open en metalen schroeven en platen verdwijnen.” ([Revive](#)). Dat keer op keer hier geen *medisch objectiveerbaar bewijs* van is mag de pret kennelijk niet drukken.

Sterfelijkheid

De mens is echter sterfelijk. De dood treedt bij de een vroeger in dan bij de ander. Ik heb het met eigen ogen in mijn familie- en vriendenkring moeten zien. Sommige mensen sterven al zeer jong, als kind al. Anderen op hoge leeftijd en leven tot aan hun dood in goede gezondheid.

Sommigen lijden levenslang onder chronische ziekte. En de aanhangers van de ‘genezingsleer’ verergeren hun lijden met grote regelmaat door hen van ongelof te betichten,..

De postmoderne mens kan met dit fenomeen van sterfelijkheid niet uit de voeten. Deze week had ik op mijn werk bijvoorbeeld een bijeenkomst over ‘Vitaliteit’. Om mij heen hoor ik mensen die allemaal bezig zijn met hun lichamelijke gezondheid; sporten! Goed eten! Want.. “we willen gezond oud worden”.

Dat is begrijpelijk en, voor zover je je eigen gezondheid in de hand hebt, ook zeker aanbevolen. Wie een kettingrokende, snacks verslaafde suikerjunk is die ook met grote regelmaat alcohol of “pilletjes” naar binnen werkt moet niet gek opkijken dat het leven vroeg en, vaak, met pijnlijke ziekten eindigt. Anderzijds zegt Paulus niet voor niets dat “de lichamelijke oefening van weinig nut” is. Waarom? Omdat ons lichaam ééns sterft. Hoe goed je er ook voor zorgt, de dood is onherroepelijk. En dán is er, na de dood, nog maar één ding belangrijk: ken je de Here?

“Want de oefening van het lichaam is van weinig nut, doch de godsvrucht is nuttig tot alles, daar zij een belofte inhoudt van leven, in heden en toekomst.” (1 Tim. 4:8)

Beeld van Adam

Gen. 5:3 laat ons zien dat de de mensen naar het beeld van Adam zijn. Naar het beeld van de overtreder, en niet meer naar het beeld van God!

Dit betekent dat wij sterfelijk zijn. Dat betekent dat wij een lichaam hebben dat aan de macht van de dood en de heerser van de dood, de satan, onderworpen is. Een onderwerp in veel kerken en kringen nauwelijks besproken omdat men vaak zegt dat wij als mensen “naar het beeld van God” zijn geschapen. En dat klopt dus niet met wat de Bijbel zegt.

Er is daarom geen plaats, Bijbels gezien, voor ‘genezingsbedieningen’. Die zijn gestoeld op een totaal onjuiste bijbeluitleg en begrijpen niet wat het Koninkrijk van God inhoudt.

Zoals br. Kees Postma (Predikant van de Vrije Baptisten Gemeente in Burgum, Fr1) ook schrijft: wij mensen *kleven* aan het aardse leven. De “fit-cultuur” – maar dan de christelijke variant? Waarbij we weigeren te accepteren dat er ziekte en dood is in het leven? En hen die er mee geconfronteerd worden een harteloze boodschap brengen als in “als je maar geloof genoeg had, was er wél genezing geweest”. Want “God geneest altijd” toch?

God geneest altijd?

“God geneest van alle kwaaltjes”. Hoe leg je dat uit aan iemand die net zijn of haar kind heeft begraven? Zijn of haar vader of moeder, broer, zus, vriend of vriendin die veel te jong (in onze ogen) is gestorven? Hoe leg je dat uit aan iemand die terminale kanker heeft? Waar zijn de mensen met de ‘gave van genezing’ op het moment dat zo’n mens in het graf wordt gelegd? Waar zijn ze als mensen verdriet hebben, of [teleurgesteld raken in God](#) omdat de genezingen en wonderen uitblijven?

Jezus geneest de blinde - New York Public Library, Public Domain

God maakt mensen (soms) ziek!

De gebedsgenezers gaan ook willens en wetens voorbij aan een belangrijk (Bijbels) gegeven, waar ik straks ook nog op terug komt. God maakt soms mensen ziek of laat hen zelfs sterven. Hij laat toe dat mensen ziek zijn. Dat verzin ik niet, dat leert de Schrift.

- Kwalen..., die Ik de Egyptenaren opgelegd heb” (Ex. 15:26)
- Het is God die ziekten over zijn volk brengt als het van Hem is afgeweken (Deut. 28:59-61; 29:22; 32:24; Jer. 16:4)
- Ik dood en doe herleven, Ik verbrijzel en Ik genees’ (Deut. 32:39)

- Het was God die het onschuldige kind van David en Bathseba ziek maakte om hen te straffen (2 Sam. 12:15).
- Vgl. ook het boek Job: “de Here heeft genomen, de naam van de Here zij geloofd” (Job 1:12, 21)
- Annanias en Saffira stierven nadat ze God hadden bedrogen (Hand. 5:1-11)
- “onmiddellijk sloeg een engel van de Heer hem [Herodes], omdat hij God niet de heerlijkheid gaf; en hij werd door wormen gegeten en stierf” (Hand. 12:23).
- Timotheüs was regelmatig ziek (1 Tim. 5:23)
- “Trofimius heb ik ziek achtergelaten te Milete.” (2 Tim. 4:20)

Ziekte komt van de satan?

Hoe kan een ‘gebedsgenezer’ claimen dat “alle ziekte van de satan komt” en “ziekte binden in de naam van Jezus” als... God het is die iemand ziek gemaakt heeft of deze ziekte toestaat?

Wederstaat een dergelijke “gebedsgenezer” niet Gods werk? Bijvoorbeeld omdat God iemand wil *túchtigen* omdat deze mens bijvoorbeeld in zonde leeft?

En hoe gaan we om met ouderdomsziekten, waar zeer veel mensen door getroffen worden? Hoe zal een dergelijke ziekte kunnen worden “gebonden in Jezus naam”?

Hoe kun je de claim “God geneest altijd” staande houden in het licht van het bovenstaande?

Ik besef mij dat je hier een boek over kunt schrijven, ik stip het slechts kort aan. Maar het laat, naar mijn mening, overduidelijk zien dat de “genezingsleer” die men predikt tegenwoordig regelrecht tegen Gods Woord ingaat of op zijn minst grote delen van de Schrift willens en wetens buiten beschouwing laat.

Vergelijk in dit verband eens wat de Here Jezus zegt, nadat hij een man die al 38 jaar ziek was had genezen: “Daarna vond Jezus hem in de tempel en zeide tot hem: “Zie, gij zijt gezond geworden; zondig niet meer, opdat u niet iets ergers overkome.”

Ziekte *kán* dus, nogmaals, door God gezonden of toegelaten worden! Wie deze ziekte dan bestempelt als “van de satan”, ontkent of lastert die persoon niet God’s werk?

Prof. Dr. Wilem J. Ouweneel, zeker géén tegenstander van ondermeer gave van genezing (waar hij indertijd een boek over heeft geschreven), [schrijft](#) dan ook op zijn website: “laten we ophouden met zulke goedkope slogans als ‘de duivel maakt ziek – God geneest’. Ze zijn gewoon niet waar.”

Ouweneel [schrijft](#) daarnaast verder over de ‘genezingsbedieningen’ nog dat deze leer, dat Jezus “aan het kruis alle ziekte heeft gedragen”, een consequentie is van een misverstaan, het verkeerd begrijpen en uitleggen, van één enkele tekst: Jesaja 53:4.

Bijbelse theologie?

Het boek “**Bijbelse Theologie**” van Wayne Grudem, dat ook in het Nederlands beschikbaar is, een voorbeeld van deze charismatische leerstellige principes.

Grudem is een “continuationist”. Hij gelooft dat de gaven van profetie en genezing nog steeds actief zijn, dat ze niet afgedaan hebben.

In zijn boek behandelt hij “belangrijke thema’s van het geloof en geeft je grondig inzicht in de Bijbelse leer over Gods Woord, God, de mens, Christus, redding, de gemeente en de toekomst (..)”. Het boek behandelt onderwerpen als “Hoe verhouden zich de uitverkiezing en iemands persoonlijke keuze?” en “Wat zijn de gaven van de Geest?”. (BOL)

Zijn boek over systematische theologie, waar dit boek over Bijbelse Theologie een kortere versie van is, is op charismatische bijbelscholen in de Verenigde Staten al decennialng een standaard lesboek.

Wayne Grudem is hoogleraar Theologie en Bijbelstudies aan het Phoenix Seminary. Hij werd als predikant in 1974 ingezegend door de [Baptist General Conference](#), een -voor Amerikaanse begrippen- klein, conservatief baptistisch, kerkgenootschap met zo’n 300.000+ leden [waartoe ook John Piper](#) behoort.

Tegenwoordig is hij naast docent ook oudste van een andere gemeente en in [een interview zegt hij](#):

“I am on the elder board and quite often at the beginning of an elder meeting we’ll lay hands on someone and anoint someone with oil in prayer for healing according to James 5. God sometimes answers those prayers in wonderful, and I would say miraculous ways.”

Welnu, als eerste merk ik op dat het opleggen van de handen en bidden voor een zieke conform Jakobus opdracht is, in mijn ogen, en de énige juiste manier is wanneer we bidden voor de zieken.

Jakobus schrijft echter óók dat de zonde beleden moet worden door de zieke én dat de zieke dan door God opgericht zál worden. Niet “soms”. *Altijd!*

Daarnaast is de context van Jakobus 5 ook van belang om in ogenschouw te nemen; “Rijken, huil en jammer *over al de ellende die u overkomt* (..) Zucht niet tegen elkaar, broeders, *opdat u niet veroordeeld wordt*. Zie, de Rechter staat voor de deur.”.

Vervolgens gaat Jakobus verder naar het gebed en de kracht van het gelovige gebed.

“En het gelovige gebed zal de lijder gezond maken, en de Here zal hem oprichten. En als hij zonden heeft gedaan, zal hem vergiffenis geschonken worden. Belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt.” (Jak. 5:15-16)

Kort samengevat: ziekte, veroorzaakt door zonde, wórdt genezen wanneer die zonden beleden worden. Zij zullen niet alleen worden vergeven maar *de ziekte die daar het gevolg van is* wordt ook weggenomen. Niet alle ziekte wordt echter door zonde veroorzaakt. Integendeel. Dit onderscheid moet dus gemaakt worden. Is de ziekte gevolg van wereldsgezind leven? Is er sprake van iemand die ‘ziek’ is omdat hij zondigde tegen andere broeders en zusters? Dan moet dit beleden worden, zal worden vergeven en de zwakheid, ziekte (lichamelijk of geestelijk) die het gevolg er van is zal van deze mensen wijken.

Daarnaast is het “oprichten” <1453> niet per definitie *genezing van lichamelijke kwalen*. Het betekent namelijk, in de letterlijke zin, “opstaan van zijn bed of stoel” en wordt veelal gebruikt in de zin van “opwekken uit de slaap” en “opwekking uit de slaap van de dood”.

Onbijbelse praxis

De praxis die Grudem en zijn kerk, alsmede veel andere predikers, gemeenten en kerken, voorstaan is onbijbels.

Dat blijkt ook uit het resultaat, zoals hij zelf aangeeft: “soms worden deze gebeden wonderlijk verhoord”. Maar Jakobus zegt niet “soms” maar “de Here zál hem oprichten” (doen opstaan).

Verder in het interview zegt hij (vertaald): “Wij willen bevestigen dat God nog steeds een God van genezing en wonderen is (..) Ik ben van mening dat er manieren zijn waarop de Heilige Geest nog steeds werkt die vergelijkbaar zijn met wat er gebeurde in de kerken van de eerste eeuw en beschreven in het Nieuwe Testament. Ik denk dat de kerk van de eerste eeuw en het Nieuwe Testament ons over het algemeen aanmoedigen om veel meer te zoeken naar wonderbaarlijke werkingen van de Heilige Geest dan we doen in reguliere evangelische kerken.”

Hebben de gaven afgedaan?

Geneest God niet meer? Kan God niet een “profetisch woord” doorgeven als Hij dat wil? Ben ik nu van mening dat het absoluut *niet* meer kan voorkomen dat er iemand een ‘Woord van de Heer’ spreekt of dat iemand geneest door handoplegging?

Laten we eens kijken naar wat bekende predikers en onderwijzers uit de Charismatische beweging er over gezegd hebben.

Derek Prince Ministries, een *charismatische* bediening, schrijft over profetie:

“Iemand die profeteert spreekt woorden van opbouw en vermaning en troost... wie profeteert, bouwt de gemeente op (1 Korinthe 14:3-4). (..) Ik heb vele mensen ontmoet die beweerden te profeteren, terwijl het uiteindelijke effect van hun profetie verwarring en veroordeling was. Dat is geen waarachtige manifestatie van de Heilige Geest.”

Ben Hoekendijk, oprichter van Opwekking, schreef dat hij met duizenden zieke mensen gebeden heeft en hij erkent dat er slechts een enkeling genas. (Ben Hoekendijk, Op zoek naar Balans, uitgeverij Gideon, 1986, p 41).

Zendeling en docent (aan de pinksterbijbelscholen) Robert P. Menzies, schreef:

"Hoe kan de genezing die God schenkt nu geworteld zijn in de verzoening als dat zo onzeker is en we het zo beperkt en incidenteel ervaren?" ("Geest en kracht - de theologie van de pinksterbeweging", uitgave VPE, 2005, p. 177)

Met andere woorden, de *leiders* van de charismatische (pinkster) beweging en de Verenigde Pinkster- en Evangeliegemeenten (VPE) geven zelf, in hun eigen boeken, toe dat er iets grondig mis is met deze praktijken.

David de Vos. Denk daarbij ook aan het recent verschenen boek van David de Vos.

De Vos: “Als iemand in de problemen zat, zei ik: kom, we bidden ervoor. Maar een maand of twee, drie later kwamen mensen weer met dezelfde issues. Op een gegeven moment dacht ik: hé Daaf, of je boodschap klopt niet, of God bestaat gewoon niet. [...] Door mensen als hij [Tom de Wal], maar ook door mijn schoonvader [Jaap Dieleman], worden we door de buitenwereld gezien als gekkies.

Daar ben ik wel klaar mee. Ik dacht steeds vaker: wil ik hier nog wel bij horen? Als ik eerlijk ben, is het antwoord nee.”.

Toch worden de leerstellingen over de gaven van genezing, profetie en tongen tot op de dag van vandaag verdedigd. Zo publiceert de charismatische website Revive bijvoorbeeld met regelmaat “profetieën” van mensen. Er is elke week in het land wel ergens een “genezingsdienst”. Is het niet van [Fronrunners](#) dan wel van een andere organisatie of gebedsgenezer.

Feilbare profetie is valse profetie!

Binnen de charismatische beweging is, door de leerstelling dat er sprake kan zijn van feilbare profetie, zeer veel verwarring. Daarnaast verliezen mensen het geloof in het Woord van God, door de vele, zéér vele, “feilbare profetieën.

Dan heb ik het nog niet over de “profetieën” die als regelrechte *manipulatie* wordt gebruikt, waar Derek Prince ook naar verwijst.

Eén van de belangrijke kenmerken die Paulus noemt met betrekking tot profetie, in de gemeente, is:

“Maar als allen profeteren en er komt een ongelovige of toehoorder binnen, dan wordt hij door allen weerlegd, wordt hij door allen doorgrond, het verborgene van zijn hart komt aan het licht en hij zal zich ter aarde werpen, God aanbidden en belijden, dat God inderdaad in uw midden is.” (1 Kor. 14:24-25).

Ik heb dit nog nooit meegemaakt. U wel? Er is mij ook nog nooit door een andere broeder of zuster gezegd dat zij dit meegemaakt hebben.

Zoals ik [eerder al eens schreef](#), profetie móet waar zijn, het is toch een openbaring van God? Dat is één van de eerste en belangrijkste criteria: “Gods weg is volmaakt; des Heren woord is zuiver.” (2 Sam. 22:31), het woord dat mens spreekt als Woord van God móet waarheid zijn, daaraan worden de profeten immers herkend (1 Kon. 17:24).

Waar zien wij deze kenmerken? Is het profeteren van de huidige tijd, dat dan ook nog eens “feilbare profetie” mag zijn, wel échte profetie? Ik denk dat die vraag inmiddels beantwoord is. De feilbare profetieën zijn géén woorden van God, door Zijn Geest gedreven gesproken, maar het is valse profetie. Waarom is feilbare profetie valse profetie? Omdat de Bijbel zélf dit leert!

De Here Jezus zei over dit soort profeten in Matteüs 7:15 (NBG51) “Wacht u voor de valse profeten, die in schapevacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven.”

Profetieën, zij hebben afgedaan...

Paulus schrijft in de 1e Korinthebrief, hoofdstuk 13 vers 8-10, het volgende:

*De liefde vergaat nimmermeer;
maar profetieën, zij zullen afgedaan hebben;
tongen, zij zullen verstommen;
kennis, zij zal afgedaan hebben.
Want onvolkomen is ons kennen en onvolkomen ons profeteren.
Doch, als het volmaakte komt, zal het onvolkomene afgedaan hebben.*

Cessationisten gebruiken deze verzen vaak. Om aan te tonen dat, nadat de canon van de Bijbel voltooid was, er niet meer geprofeteerd zou worden en ook andere gaven van de Geest zoals genezingen en het spreken in tongen (talen) afgedaan heeft.

Wellicht zal het je, nadat je bovenstaande allemaal hebt gelezen, verbazen maar ik vind dat geen correct gebruik van dit bijbelgedeelte.

De *continuationist* zal dit gedeelte aanhalen als bewijs (“onvolkomen is ons kennen, onvolkomen ons profeteren”) om aan te tonen dat er sprake is van feilbare profetie, dat dit een Bijbels gegeven is.

Ook dit is, mijns inziens, geen correcte uitleg van dit gedeelte.

De context is hier ‘de liefde’ die boven alles gaat. En wanneer Paulus spreekt over ‘het volmaakte’ weten we toch dat hij spreekt over het moment dat de Here komt om ons tot zich te nemen? Dat wij volmaakt zijn geworden doordat wij in ‘een ondeelbaar ogenblik’ de onsterfelijkheid zullen ‘aandoen’? (1 Kor. 15:51-53).

Paulus doet in 1 Kor. 13:8-10 dan ook deze uitspraken niet met het oog op de discussie die wij als gelovigen (nu) voeren; het gaat over een heel ander onderwerp. Dat ons profeteren en kennen ‘onvolkomen’ is, heeft dan ook niet met de inhoud van het profeteren te maken.

“In 1 Korinthiërs 12 heeft Paulus het *verschil* in de gaven laten zien. In 1 Korinthiërs 14 laat hij zien hoe deze gaven in de *praktijk* moeten werken. In 1 Korinthiërs 13 zien we de liefde, die als het ware de as is waar 1 Korinthiërs 12 en 1 Korinthiërs 14 omheen draaien. Wil je namelijk je gave op de juiste manier en met de juiste uitwerking uitoefenen, dan kan dat alleen gebeuren als liefde het motief is. [...] In tegenstelling tot de liefde zullen de profetieën tenietgedaan worden. Als een toekomstvoorzegging in vervulling is gegaan, dan is de profetie tenietgedaan. Dat zal met alle profetieën gebeuren, want God zal alles wat Hij gezegd heeft, ook doen. Ook profetie als bemoediging of vermaning zal tenietgedaan worden, namelijk als wij in de hemel zijn opgenomen. Dan hebben we geen opbeurend of berispelend woord meer nodig. Van de kennis geldt hetzelfde: zij zal tenietgedaan worden. Opdoen van kennis is iets dat bij het onvolmaakte leven op aarde hoort” ([KingComments](#)).

Dit is in overeenstemming met wat we lezen in de Galatenbrief: “Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.”. (Gal. 5:22). Oftewel: de Liefde, de Agapé liefde, in de onderlinge omgang.

Laten we in dit verband toch ook vooral niet vergeten 1 Kor. 13:12 te lezen: “Nu ken ik onvolkomen, maar **dan** zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben.”.

Zoals ik aangaf, beide groepen nemen uit het gedeelte van 1 Korinthe 13 slechts een paar woorden en benadrukken deze. Dat is *eisegese*, dingen in de tekst leggen die er niet staan, en een onjuiste manier van omgang met de Bijbel!

Zijn de gaven opgehouden of niet!?

Inmiddels ben je wellicht je geduld met mij aan het verliezen. Want nog steeds heb ik de vraag niet beantwoord of de gaven zijn opgehouden of niet. Het antwoord op deze vraag vergt enige studie!

Gaven in het Nieuwe Testament

Er zijn in het Nieuwe Testament maar liefst 18 verschillende gaven benoemd. Zie hiervoor onder meer: Romeinen 12:6-8, 1 Korinthe 12, Efeze 4:11.

Persoonlijk ben ik van mening dat het, *in uitzonderlijke* gevallen, mogelijk is dat God iemand geneest. Net als dat Hij in *uitzonderlijke* gevallen via een mens tot een ander mens profetische woorden spreekt. Dit moeten we *nooit* willen uitsluiten.

Het ambt van profeet, de gave van genezing en tongentaal zijn echter opgehouden nadat Gods Woord compleet was. Ik heb daarvoor een aantal Bijbelse argumenten.

1. Intertestamentaire periode

Dit is niet iets nieuws; tijdens de intertestamentaire periode (de periode tussen het Oude- en Nieuwe Testament) sprak God óók niet meer door profeten. De ‘canon’ van het Oude Testament was volledig. Zo is nu het Nieuwe Testament eveneens volledig.

“Ik betuig aan een ieder, die de woorden der profetie van dit boek hoort: Indien iemand hieraan toevoegt, God zal hem toevoegen de plagen, die in dit boek beschreven zijn; en indien iemand afneemt van de woorden van het boek dezer profetie, God zal zijn deel afnemen van het geboomte des levens en van de heilige stad, welke in dit boek beschreven zijn.” (Openb. 22:18-19)

Genezing en het spreken in talen (tongen) waren onlosmakelijk verbonden aan de bediening van de eerste Gemeente. In 1 Kor. 1:22 schrijft Paulus: “Immers, de Joden verlangen tekenen”, vgl. Matt. 12:39. Deze tekenen waren een bevestiging van het werk van God, aan de Joden, door de Gemeente van Christus heen.

2. Tongen

Paulus zegt dit ook in 1 Kor. 14:21-22, waar hij schrijft: “Derhalve zijn de tongen een teken niet voor hen, die geloven, maar voor de ongelovigen”. Deze ongelovigen zijn de Joden die de Here Jezus niet hebben aangenomen, zo leert vers 21. Het spreken in talen of tongen heeft dus eigenlijk altijd te maken met de aanwezigheid van ongelovigen uit de Joden. Zoals het ook bij de 1e Pinksterdag (Hand. 2:5-13) een teken voor de Joden was.

In de gemeente ‘uit de heidenen’ heeft tongentaal daarom nauwelijks enige toegevoegde waarde, mede omdat het niet tot stichting van de Gemeente is (tenzij er vertalers zijn) en het volgens Paulus beter is om vijf woorden met het verstand te spreken dan duizenden ‘in een taal’ (1 Kor. 14:13-23).

3. Profetie

Profetie is het “schouwen van verleden, heden en toekomst”.

In het Oude Testament zien we dat de Heilige Geest anders werkte, in die zin dat deze vaak tijdelijk "op" de profeet kwam. In het Nieuwe Testament is de Heilige Geest *altijd* in de gelovige. De uitwerking, voor wat betreft de profetie, is niet anders.

Wat gebeurt er wanneer er sprake is van door de Heilige Geest ingegeven profetie?

“Indien dan de gehele Gemeente bijeenvergaderd ware, en zij allen in vreemde talen spraken, en enige ongeleerden of ongelovigen inkwamen, zouden zij niet zeggen, dat gij uitzinnig waart? Maar indien zij allen profeteerden, en een ongelovige of ongeleerde inkwame, die wordt van allen overtuigd, en hij wordt van allen geoordeeld. En alzo worden de verborgene dingen zijns harten openbaar; en alzo, vallende op zijn aangezicht, zal hij God aanbidden, en verkondigen, dat God waarlijk onder u is.” (1 Korinthe 14:23-25, SV)

Wat leert Paulus hier? Als er geprofeteerd wordt heeft dit gevolgen, namelijk dat een ongelovige "van allen overtuigd wordt". De engelse vertaling zegt dat hij door allen veroordeeld wordt. In de vertaling van Het Boek lezen we het iets anders en mooi verwoord, overigens in overeenstemming met de Staten Vertaling: "wordt zo iemand overtuigd en zal hij tot inzicht komen".

Waar wordt deze ongelovige van overtuigd? Van zijn of haar zonde! Immers; dat is wat de profeet - door de Heilige Geest gedreven- doet: het volk (de mens) wijzen op zijn of haar zonde!

De profetie is helder en duidelijk, en toont de verborgen dingen in zijn hart. Zoals de vertaling van Het Boek het zegt: "Wat er in hem omgaat, komt aan het licht. Dan zal hij op zijn knieën vallen, God aanbidden en openlijk erkennen dat God bij u is". God spreekt rechtstreeks door een mens en er is voor de ongelovige die dit hoort geen ontkomen meer aan; de kracht van Gods Woord doet hem of haar op zijn knieën vallen en erkennen: "God is bij u"! Een dergelijke confrontatie met God kan geen mens onberoerd laten!

Dergelijke profetie *is* er niet meer in deze tijd. De "profetie" die we tegenwoordig horen is in de categorie "feilbare profetie", oftewel, in mijn ogen, veelal valse profetie.

4. Genezing

Over genezing, en wat de Bijbel er over leert, ben ik hiervoor al duidelijk geweest denk ik.

Paulus maakt duidelijk dat er in de vroege Christelijke gemeente (Korinthe) broeders en zusters waren die -hoewel ze verder klaarblijkelijk geen officiële bediening in de Gemeente hadden in die zin dat het geen oudsten of opzieners waren- de gave hadden anderen te genezen.

We zien dat deze gave aanwezig was in de gemeente, in eerste instantie een gave welke gegeven was aan de discipelen, vervolgens aan de 70 die uitgezonden waren, vervolgens aan diverse gelovigen en uiteindelijk aan of via de oudsten. Dit zien we in de vroege kerkgeschiedenis bevestigd.

Wel moet opgemerkt worden dat de beschreven gevallen vaak "bezetenheid" of andere geestelijke aandoeningen waren. Wat moet onze conclusie zijn? Mijn oordeel is dat in de vroege Christelijke gemeenten deze gave werkzaam was. Dat deze later via de oudsten (die deze gave hadden ontvangen, waarschijnlijk middels handoplegging - bij hun inzegening als oudste?) werkzaam was.

Ook dat deze nog steeds werkzaam kán zijn. Maar, dan wel op de manier zoals deze in de Bijbel is omschreven en alléén "uitgeoefend" door (plaatselijke) oudsten die deze gave hebben ontvangen. Rondtrekkende "gebedsgenezers" (met grote collectezakken of schalen schaamteloos bedelend om uw geld waarvoor zij dure auto's, villa's, kantoorpanden en privé-vliegtuigen aanschaffen??) of "profeten" in verre landen waar mensen van heinde en ver naar toetrekken om genezing te vinden?

Ik meen gezien vorenstaande dat deze ‘verschijnselen’ geen Bijbelse grond hebben –integendeel- en wijs dit dan ook af als on-Bijbels.

Natuurlijk – God kán, wanneer Hij dat noodzakelijk vindt, een teken of wonder geven. Echter, naar mijn mening, de schaal waarop men nu claimt dat de ‘tekenen en wonderen’ voorkomen is niet in lijn met wat de Schriften leren.

Daarnaast bewijst de praktijk ook dat hetgeen bewéerd wordt over ‘wonderen, tekenen en genezingen’ volstrekt niet in lijn is met wat we in de werkelijkheid zien en ervaren. Integendeel.

God heeft ons niet voor niets onze zintuigen gegeven. We moeten ze daarom ook gebruiken. *Luisteren* en *zien*. Beoordelen wat er gezegd en gedaan wordt. De Schrift er op naslaan en ons verstand gebruiken. Bovenal: breng het bij de Here en vraag Hem om uw verstand te verlichten “opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen” (Efe. 1:17).

Bronnen:

- [Credo House](#)
- [DPM Nederland](#)
- BOL, [beschrijving](#) boek “Bijbelse Theologie”
- [Resume, Wayne Grudem](#)
- <https://www.toetsalles.nl/>
- [Interview met Dr. Wayne Grudem](#), 13/12/2005
- [Wie maakt er ziek?](#) W.J. Ouweneel
- [De Heilige Geest - werk, vrucht en gaven van de Geest](#) (PDF)